

13 Αυγούστου 2022

Πατήρ Καλλίνικος Διονυσιάτης (1946 - 2022)

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Δρ. Γεώργιος Ν. Κόϊος, Ιατρός-Ενδοκρινολόγος](#)

Για τους Ορθόδοξους Χριστιανούς από τις μεγαλύτερες ευλογίες είναι η συνάντηση με ανθρώπους της Χάριτος , είτε κληρικούς είτε λαϊκούς. Συνηθέστερα τους συναντάμε ανάμεσα στους Πατέρες της εκκλησίας.

Άλλοτε είναι πολύ γνωστοί, άλλοτε απλά γνωστοί στον κόσμο και άλλοτε αφανείς. Ο Κύριος ευλογεί και τους φανερώνει ανάλογα για να ωφεληθεί ο κόσμος και να βρει τον δρόμο του προς Αυτόν. Όπως αναφέρει ο Μέγας Παύλος(Κορινθίους Α' κεφ.12) σε κάθε πιστό χριστιανό δίνει κάποιο χάρισμα το Άγιο Πνεύμα.

Στην σύγχρονη εποχή μεγάλοι Πατέρες, γεμάτοι από την Χάρι του Αγίου Πνεύματος (Άγιος Καλλίνικος Μητροπολίτης Εδέσσης, Άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής, Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης, Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, Άγιος Ιάκωβος ο εν Ευβοία, Άγιος Σωφρόνιος του Έσσεξ, Άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης, Άγιος Ιερώνυμος ο Σιμωνοπετρίτης, Άγιος Δανιήλ ο Κατουνακιώτης), προσφέρουν, με τον άγιο βίο τους και τις πρεσβείες τους στον Πανάγιο Κύριο, παρηγοριά και ελπίδα αλλά και ασφαλή δρόμο πορείας.

Υπάρχουν και άλλοι Πατέρες, κοιμηθέντες ή εν ζωή, ευρέως γνωστοί, που στην συνείδηση του απλού κόσμου έχουν αγιότητα, των οποίων η προσφορά είναι εξίσου μεγάλη.

Αλλά υπάρχουν και Πατέρες που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστοί, αλλά όσοι είχαν την ευλογία να τους γνωρίσουν αισθάνθηκαν τη παρουσία τους ως ουράνια ευωδία.

Στην χορεία αυτών των Πατέρων ανήκει και ο πρόσφατα κοιμηθείς Πατήρ Καλλίνικος ο Διονυσιάτης.

Ο Πατήρ Καλλίνικος, κατά κόσμο Κωνσταντίνος Μεγαλόπουλος γεννήθηκε στο Λουτράκι Κορινθίας στις 29 Μαΐου 1946. Είχε ιδιαίτερη αγάπη στον μοναχικό βίο και σε νεαρή ηλικία, ήταν 17 ετών, πήγε στο Άγιο Όρος. Στις 2 Οκτωβρίου του 1963 προσήλθε στην Ιερά Μονή Διονυσίου όπου ήταν Ηγούμενος ο μακαριστός

Γέροντας Γαβριήλ, που ανήκει στις σημαντικότερες φυσιογνωμίες και στυλοβάτες της μοναχικής ζωής στο Άγιο Όρος. Ο νεαρός Κωνσταντίνος βρήκε στο πρόσωπο του Γέροντος Γαβριήλ τον Πνευματικό του Πατέρα που θα τον καθοδηγούσε απλανώς στην μοναχική του ζωή.

Παρέμεινε στο μοναστήρι ως δόκιμος και έλαβε ρασοευχή στις 19 Αυγούστου 1964 και εκάρη μοναχός στις 29 Μαΐου 1965.

Από τα χαρακτηριστικά του πατρός Καλλινίκου είναι η αναφορά της μεγάλης καρδιακής αγάπης έτσι όπως την περιγράφει ο Απόστολος Παύλος στον Ύμνο της Αγάπης (Α΄ Κορινθ. Κεφ. 13). Τα μάτια του με καθάριο ανεπιτήδευτο βλέμμα σε κοιτούσαν και σου μετέφεραν χωρίς λόγια την ανυπόκριτη αγάπη. Το ήρεμο και πράο ύφος του, η γλυκιά φυσιογνωμία, η προσοχή όταν συνομιλούσε με κάποιον, έδιναν ένα μέρος του μέτρου του ενδιαφέροντός του για τον συνομιλητή του. Δεν έδειχνε ποτέ κόπωση όταν διακονούσε. Δινόταν ολόψυχα στην διακονία του και το μέλημά του ήταν να ανακουφίσει τον πάσχοντα όταν υπέφερε σωματικά ή ψυχικά ή σωματοψυχικά. Ακριβώς γι' αυτή του την διάθεση της προσφοράς, ως διακόνημα για χρόνια είχε την φροντίδα του νοσοκομείου της Μονής. Με πόση αγάπη και τρυφερότητα διακονούσε τα «αγαπημένα γεροντάκια» του, τα «αρνάκια» του όπως τα αποκαλούσε. Ήταν μια δροσερή πνοή που έφερνε ανάπαυση στους πάσχοντες Πατέρες. Απλός, ταπεινός, άκρως φιλομαθής, προικισμένος και με ιδιαίτερη οξύνοια και προσοχή, αφομοίωνε κάθε ιατρική συμβουλή που του έδιναν και εφάρμοζε τις οδηγίες με υποδειγματικό τρόπο. Πόσους ασθενείς Πατέρες είχε συνοδεύσει σε διάφορους γιατρούς στην Θεσσαλονίκη και περιέγραφε με μεγάλη σαφήνεια τα προβλήματά τους βοηθώντας έτσι τους γιατρούς στη διάγνωση.

Ο Πατήρ Καλλίνικος, όσοι τον γνώρισαν καλά, διακρινόταν για την μεγάλη του αγάπη στην Ελληνική μας γλώσσα. Οι εγκύκλιες σπουδές του ήταν σχετικά περιορισμένες, καθώς ήρθε στο Άγιο Όρος πολύ νέος. Τελείωσε την Τέταρτη τάξη του Γυμνασίου. Όμως, διακόνησε για πολλά χρόνια τον μεγάλο λόγιο Πατέρα του Αγίου Όρους, τον μακαριστό και πασίγνωστο Πατέρα Θεόκλητο τον Διονυσιάτη. Η μεγάλη φιλομάθειά του, η μελέτη, η οξύνοια που προαναφέραμε και η διακονία-θητεία κοντά στον μεγάλο Πατέρα Θεόκλητο, τον προίκισαν τελικά με ασυνήθιστη γνώση της Ελληνικής γλώσσας. Κατείχε σε πολύ μεγάλο βαθμό την γλωσσολογία και ανέλυε με εγκυρότηταεπαΐοντος τις έννοιες, τις ρίζες , την καταγωγή κάθε λέξης. Όταν συζητούσες μαζί του αντιλαμβανόσουν το μέγεθος της γνώσης του. Αυτό τον έκαμνε πολύ ευχάριστο συζητητή, καθώς, όταν διατύπωνε χωρίς καμία έπαρση την σκέψη του διέκρινες την λογική έκφραση του συλλογισμού του, που ηχούσε ως υπέροχη αρμονία στα αυτιά και συνήγειρε νουν και καρδιά. Η αγάπη του για τα γράμματα τον έκαναν να τα κάνει καλλιτεχνήματα και όταν έγραφε και χρησιμοποιούσε τα στρατιωτάκια της αλφαβήτας, να εκφράσουν με σαφήνεια την σκέψη του.

Γενικά η συντροφιά και η συζήτηση μαζί του ήταν πάντα μια αποκάλυψη. Η παιδική του καρδιά, η καταγεμάτη αγάπη για κάθε άνθρωπο, εκφραζόταν με τα μάτια του, την ηρεμία του προσώπου, την μελίρρυθτη έκφραση της γλώσσας, με εκφράσεις ως το «να είναι ευλογημένο» δείγμα της υπακοής του, «Δόξα Σοι ο Θεός πάντων ένεκεν» όταν είχε ένα άσχημο ατύχημα με το χέρι του, και γενικά όλη η πολιτεία του, άφηναν να φανεί ο κεκρυμμένος θησαυρός της Χάριτος, με όλους τους καρπούς της.

Όσοι είχαν την ευλογία να τον γνωρίσουν θα αισθάνονται πάντα την ευωδία του ως άνθους ευώδους του Περιβολιού της Παναγίας , την οποία ευλαβείτο και υπεραγαπούσε ο Πατήρ Καλλίνικος και την αποκαλούσε «γλυκιά Μανούλα». Ο Άθωνας τον πήρε στην αγκαλιά του στις 24 Ιουλίου 2022 για να τον παραδώσει στον Δημιουργό του τον οποίο αγάπησε πολύ. Η εξόδιος ακολουθία, απέριττη, τελέσθηκε στο μοναστήρι της μετάνοιας του, την Ι. Μ. Διονυσίου.

Αιωνία σου η μνήμη πολύ αγαπημένε Πάτερ Καλλίνικε

Την ευχή σου και τις προσευχές σου να έχουμε

<https://bit.ly/3QEaiDJ>